

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

120	7%	120	1/4%	2%
8423	7%	29	25	29
22	7%	29	25	29
22	7%	29	25	29

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

—Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Οι ύπουργοι τής Παιδείας και τής Γεωργίας συνεργάσθησαν τελευταίως γιά τήν ὀργάνωσι τῶν Γεωργικῶν Ἀστικῶν Σχολείων.

Κατά τήν συνεργασίαν αὐτὴν ἀπεφασίσθη, ὅπως ἡ ἀρμόδιος ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας παρέχουν κάθε δυνατὴν ἠθικὴν καὶ χρηματικὴν ἐνίσχυσιν πρὸς τὰ Γεωργικὰ σχολεία, τὴν ἐπιπέταιαν δὲ τῆς διδασκαλίας α' αὐτὰ τὴν ἀναλάβουν οἱ περιφερειακοὶ γεωργικοὶ ἐπιθεωρηταί.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν μας γιά τὴν γενικὴ καὶ εἰδικὴ ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας μας, μᾶς συγκινεῖ. Ἀλλὰ θὰ μᾶς συγκινοῦσε περισσότερο, θὰ μᾶς ἐνθουσίαζε, ἀν ἦταν πληρέστερον. Θέλουμε νὰ ποῦμε γιά τὴν φροντίδα, γιά τὸ χρέος τοῦ Κράτους ἀπέναντι τῶν νέων ποὺ ἐσπούδασαν καὶ σπουδάζουν. Πρέπει νὰ ἐνισχυθοῦν ἠθικῶς οἱ νέοι σπουδασταί. Καὶ μεγαλειότερον—ἴσως μοναδικὴν—ἐνίσχυσιν δὲν ὑπάρχει, ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξερουν ὅτι νᾶναι ἐξασφαλισμένοι τὸ μέλλον τους. Ἀλλὰ πῶς νὰ εἶνε βέβαιος γι' αὐτὸ, τὴν στιγμήν, πολὺ βέλτερον τοὺς ἀποφοίτους τῶν σχολῶν. Τίς ἐποίεις αὐτοὶ τώρα σπουδάζουν, νὰ γυρίζουν ἀνεργοὶ στὴς πόλεις καὶ νὰ κάθονται μὲ σταυρωμένα χέρια μῆσα στὰ καφενεῖα.

Ἡ γεωργία μας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἐπιστήμνας, γεωπόνους καὶ πρακτικοὺς γεωπόνους—ἀποφοίτους Γεωργικῶν Σχολῶν. Ἡ ἀνάγκη λοιπὸν αὐτῆς τῆς γεωργίας μας μποροῦν νὰ δώσουν ἐργασία σὲ πολλοὺς ἀργούντας ἀποφοίτους Γεωργικῶν Σχολῶν. Πρέπει, ἐπὶ τέλους, νὰ παύσῃ αὐτὸ τὸ κακό. Ὑπάρχει ἔ-

πιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ διορισθοῦν οἱ νέοι αὐτοὶ ἐπιστήμνες, οἱ ὁποῖοι μποροῦν νὰ προσφέρουν πολλὰ στὴν γεωργία.

—ΕΝΑ ΛΑΜΠΡΟ ΜΕΤΡΟΝ

Στις 11 Ἰουλίου ἔγινε σύσκεψις στὴν Δημαρχία ὑπὸ τὴν προεδρεία τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγεινῆς κ. Τσακοπούλου, στὴν ὁποία ἔλαβαν μέρος οἱ κ. κ. Κ. Κοτζιάς, Δήμαρχος Ἀθηνῶν, Κ. Παπαλεξάνδρου, Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Δήμου, Π. Παπαμάρκου, διευθυντῆς τοῦ ὑπουργείου Ὑγεινῆς, Ε. Λαμπταδάρου, διευθυντῆς σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας ὑπουργείου Παιδείας, Θ. Βελιανίτης, διευθυντῆς ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Σ. Δάσιος, διευθυντῆς Γενικοῦ Χιμημεῖο τοῦ Κράτους, Παπαχριστοφίλου, τμηματάρχης Κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας ὑπουργείου Γεωργίας, Κ. Κυριαζίδης, διευθυντῆς ὑγεινῆς τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν.

Συκοπὸς τῆς συσκέψεως αὐτῆς ἦταν ἡ ἐξακρίθωσις τῆς δυνατοτήτος τοῦ συντονισμοῦ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὑπηρεσιῶν ὑγεινῆς τῶν διαφόρων ὑπουργείων καὶ τοῦ Δήμου καὶ ἡ μελέτῃ τῆς οργανώσεως εἰδικῆς ὑπηρεσίας ὑγεινῆς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ἐπισημάνθη ἀπὸ πολλοὺς συζήτησι, οἱ συσχεφθέντες διεπιστώσαν τὴν ἀναπῶντροπὴν ἀνάγκη τῆς συστάσεως μιᾶς τέτοιας ὑπηρεσίας στὸν Δήμον Ἀθηνῶν καὶ ἀνέθεσαν σὲ μιὰ ἐπιτροπὴν εἰδικῶν, ποὺ ἀπετελέσθη ἀπ' τοὺς κ. κ. Βελιανίτην, Π. Παπαμάρκου καὶ Κ. Κυριαζίδην, νὰ ἐτοιμάσῃ συντόμως ἕνα προκαταρκτικὸν σχέδιον γιά τὸν τρόπο τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ σύσκεψις αὐτὴ τὸ πολὺ σὲ δέκα μέρες. Κατὰ τὴν δευτέρην αὐτῆς σύσκεψιν, θὰ λησθοῦν πλέον ὀριστικῶς ἀποφάσεις.

Πάντως, ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται στὴν περιστάσει αὐτῆς εἶνε, δχι μόνον ἡ ταχύτης τῶν ἀποφάσεων, ἀλλὰ καὶ τῶν σχετικῶν ἐνεργειῶν, γιὰτὶ ἡ προτετούσα ἀπὸ ὑγεινῆς ἀπόψεως εἶχε ἐγκυκλοποιεθῆν ὁ σχεδὸν στήν τυχὴ τῆς.

Περιμένουμε συνεπῶς πολλὰ ἀπὸ τοὺς προαναφερθέντας ἀρμοδίους.

—Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ

Ὁ γενικὸς τιμάρθμος τοῦ κόστους τῆς ζωῆς, ὀλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, ἀνῆλθε κατὰ 5 μονάδας ἀπὸ τὸ τέλος Μαρτίου μέχρι τέλος Ἰουνίου. Ἡ Γενικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μᾶς τὸ βεβαιώνει αὐτὰ πληροσφῶντας μας, ὅτι οἱ τιμάρθμοι τοῦ Ἰουνίου ἦταν 1916,4, ἐνὸς τοῦ Μαρτίου 1911,3.

Ἡ ὕψωσις τοῦ τιμάρθμου μᾶς φάνεται ἀδικαιοσύνητος. Ἀπὸ τὰ δεδομένα ποὺ ἔχομε, περιμέναμε δχι αἰσθητὴν ἀλλὰ ἐλάχιστον τοῦ κόστους τῆς ζωῆς—καὶ σημαντικὴν μὲν ὄσον. Σὲ τὴν ἀφελείαν ἀραγε ἡ διάρκεισι τῶν ἐπιπέδων μας; Μήπως στὴν ἑλληνικὴν μεγάλῃ προσφοράν τροφίμων; Ἄν ἦ—αὐτὸ, δὲν ἔβλεπον καὶ τόσο ἀποκαρδιωτικὸ τὸ φαινόμενον. Εἶνε ὅμως ἀποκαρδιωτικὸ γιά κάθε ἐργαζόμενον, γιὰτὶ ἡ Ἄγορά εἶνε γεμάτῃ ἀπὸ τρόφιμα—καὶ κυρίως ἀπὸ φρούτα καὶ λαχανικά—τὰ ὑποστὰ ὅμως προσφέροντα σὲ ὑψηλὰς τιμῆς. Ἄρα ἡ ὕψωσις τοῦ τιμάρθμου ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον στὴν αἰσχροκερδέσει!

Κι' ἔρχεται τότε τὸ ἐρώτημα: «Γιά ποῖον λόγον συνειστέθη ἡ ἐρμολογία μεγάλῃ ἐπιτροπῇ κατὰ τῆς αἰσχροκερδέσεως;» Γιά πολυτέλειαν;

—ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ

Κατὰ τὸ πρῶτον δεκαεπιήμερον τοῦ Ἰουνίου, ἀγοράσθησαν ἀπ' τὴν περιφέρειαν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας 312.500 ὀκάδες χωρικῶν καπνῶν καὶ στὴ Δυτικὴν Θράκην 82.600 ὀκάδες.

Κατὰ τὸ δεύτερον δεκαεπιήμερον τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἀγοράσθησαν 55.000 ὀκάδες ἐτοιμῶν καπνῶν, 40.000 ὀκάδες ἀπ' τὴν Ὀλλανδικήν, 10.000 ἀπὸ τὴν Ἑλκλήν καὶ 5.000 ἀπ' τοὺς ἀδελφοὺς Παπαστράτου.

Ἐγινε ἐπίσης γνωστὸν ὅτι κατὰ τὸν μεσοδοτικὸν διαγωνισμόν γιά τὴν ἀγορὰ Ἑλληνικῶν καπνῶν, ποὺ ἐνήργησε τὸ Τσεχοσλοβακτικὸν μονοπώλιον καπνοῦ στὴν Πράγα, ἀγοράσθησαν 547.000 κιλὰ. Ἐπομένως, γιά νὰ καλυφθῇ ὀλοκλήρου τὸ ποσὸν τῆς συμβάσεως, θὰ ἀγορασθοῦν ἀπὸ τὸ Τσεχοσλοβακτικὸν μονοπώλιον 453.000 κιλὰ ὀκμήν Ἑλληνικῶν καπνῶν.

γμένο στὴν πλάτῃ ἐνὸς ἀπὸ τοὺς κακοποιούς, ἐνὸς οἰδίου, μὲ ψυχὴ τὴν συνειδησί του, στεκόταν ἀτάραχος κι' ἄνηνε νὰ τὸν πιάσουν, ἐξηγώντας συγχρόνως τί συνέβη... Μὰ ὁ σερβίης ἦταν ἀμελιτικός... Δὲν θέλησε ν' ἀκούσῃ τίποτε, καὶ βοήκοντας εὐκαίρια νὰ παραδειγματίσῃ μὲ τὸ φόβον τὴν φοβὴν ἐκείνη τῶν κακοποιῶν, διέταξε τὸν ἀπαγορευτικὸν τοῦ δάκτυλου χρυσοθήρα... Ἐ, μὲρὸς στὴν ἀδυναμία, συνταράχθηκε ἐκείνος... Κατόρθωσε νὰ δραπέτευσῃ, χάρις στὴν ἠθελίαν δυνάμει του, καὶ ἔγινε ἐπὶ ἀρχαῖα χρόνια ὁ τραγεωγότερος ἀπὸς τῶν Ἀμερικανικῶν βουδάνων... Κανέναν δὲν σκότωσε αὐτὸς κι' ἡ συμφορὰ του. Μονάχα τοὺς πλουσίους ἔπαινε, τοὺς ἔπαινε λύτρα ἄρθρα, κι' ἀφοῦ μοίραζε τὸ κανονικὸ μερίδι οὐτοὺς συντρόφους του, τὰ ἰδιόαια τῶν δίδινε στοὺς φτωχοὺς, μὴ κρατώντας τίποτε γιά τὸν ἑαυτό του... Μιὰ ἡμέρα, πρὸ τριῶν χρόνων, ἐγὼ κι' ἡ ἀδελφὴ μου πασιτάραμε ἀπὸ τὴν συμφορὰ του. Μεινάμε μαζί του στὸν λιμερὶ τῶν δέκα ἡμέρας, γιὰτὶ ὁ πατέρας μας δὲν μποροῦσε νὰ συγκινηθῆτοὺς τὰ λύτρα. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ἐνοσῶσα βαδὶν θαυμασμοῦ μὲρὸς στὴν ἀρεσυνῆ καλλονῇ καὶ τὴν ἱπποτικὴν συμπεριφορὰ τοῦ ἀρχηγοῦ ἐκείνου. Μᾶς φέρθηκε σάν τζέντλεμαν... Μᾶς σπλάθωσε μὲ τὴν ἀξιοπεριεῖς κι' εὐγενεῖς περποιήσεις του... Καὶ τότε... τότε... ἐγὼ... γιὰ νὰ γλιτώσω τὸν πατέρα μου ἀπὸ τὴν οικονομικὴν καταστροφὴν, καὶ γιὰ νὰ σώσω ἀπ' τὸν φόβον τῆς παρατεινομένης ἀιχμαλωσίας τὴν μικροτέραν ἀδελφὴν μου—τὴν τογινὴ κυρία Βάντον—δὲν προσποιήθηκα, ἀλλὰ ἐξ ὅτι εἶχε νὰ ἀλλάξω, τὸν ἔρωτά μου τὸν βαδὶν στὸν ἱπποτικὸν τὸράνον μου...!

—Νὰ συμπληρώσω τὴν ἱστορία σας ;... διέκοψε τρέμοντας ἀπὸ συγκίνηση ὁ Ροῦθβην.

—Περίττω, ξανάτε σιγαλὰ ἡ Κλαίρη. Τὴν συμπληρώνω ἐγὼ μὲ δύο λόγια... Ὁ τύραννός μας μᾶς ἄφησε ἐλεύθερος τότε, δίχως λύτρα... Σὲ λίγον καιρὸ ἀφελήθηκε ἀπὸ τὴν γενικὴν ἀμνηστειάν, διέλυσε τὴν συμμορίαν του καὶ ξαναγύρισε ἥσυχος στὴν κοινωνία. Ἡ τύχη τὸν βοήθησε, ἀνακάλυψε μὲ πλουσία χρυσοφόρα φέβρα στὸ μεταλλοεὶο κι' ἔγινε πολυκαταμυρωστος. Ἦρθε στὸ Πέμπτηρον πολεμικὸν καὶ μὲ ζήτησε ἀπὸ τὸν πατέρα μου... Μὰ ἐγὼ...!

—Ἐσεῖς ποῦ εἶπατε τότε τίθι ἦταν ἐνας «εὐρόστιμος ἀρχιλιπότης», ποῦ...!

—Δὲν ἤξερα λεπτομέρειες τότε, ἀγαπημένε μου... διέκοψε ἡ Κλαίρη, μὲ καταρῆνὴ συγκίνηση. Σὰς ἀγαποῦσα, εἶνε ἀλήθεια, βαθεῖα, γιὰτὶ εἶσατε οἱ μόνος ἄνδρας ποὺ συγκίνησε τὴν ψυχὴν μου... Μὰ ντροπέδιον ὅμως γιὰ τὴν ἀγάπην μου αὐτῇ... Ὅταν ἀργότερα ἔμαθα τὸ εὐγενικὸν σας παρελθόν, τότε...!

—Τότε ;... εἶπε μὲ ἀγωνία ὁ Ροῦθβην.

—Τότε... Τώρα... Ὑπερφηανὸν εἶμαι γιά σένα, λατρετὴ μου ! ἠθούσε ἡ Κλαίρη, κι' ἔγραψε τρυφερὰ στὴν ἀγαλιὰ του...!

ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
 ἔχει τὴν πρώτη κυκλοφορία
 ἐξ ἔλων τῶν Ἀθηναίων περσοδικῶν, ἐξδομαδικῶν κλπ.